

Granicni kamp // Strasbourg // Od 19. do 28. Julia 2002.

Harald Kuemmer

Prijevod: Boris Buden

U tom elzaskom gradu, u njemacko francuskom pogranicnom podrucju, jos je do danas jasno uocljivo da se nacionalna pripadnost njegovih stanovnika u posljednjih 500 godina pet puta promijenila. Evropska noborder-mreza <noborder.org> koja je organizirala aktualni pogranicni kamp u Strasburu imala je nesto drugo na umu: virtualizirane granice koje se u tvrdjavi Evropi i oko nje, neovisno o teritorijama, podizu posvuda gdje drzavni sluzbenici imaju pristup bankama podataka i gdje se ljudi tretiraju kao setovi podataka. Centralna jedinica SIS-a (Schengen Informations Systems) nalazi se od svoje implementacije 1991., u Strasburu. Ondje se skupljaju podaci o imigranticama i imigrantima koji pri dodjeli viza i u postupku priznavanja azila imaju centralnu funkciju.

Najkasnije od pocetaka masovnih protesta protiv ekonomske globalizacije integriraju se i podaci o demonstranticama i demonstrantima kao i kriticarkama odnosno kriticarima. Upozoriti na posljedice djelovanja takvih informacijsko-tehnoloskih mehanizama nadgledanja, suociti se s virtualiziranim granicama i u konfrontaciji s njima razviti nove oblike politicke akcije, to je ono sto je strasburski granicni kamp postavio sebi u zadacu. U Strasburu kao i u drugim kampovima <noborder.org/camps/02> i akcijama koje se odrzavaju ljeta 2002. iznova je rijec o tomu da se intenzivira zahtjev za slobodom kretanja i da se ometa masinerija protjerivanja. <noborder.org/strasbourg>

<za vrijeme jedne antirasisticke demonstracije u woomeri/australija u martu 2002., migranticama i migrantima je uspjelo probiti zicanu ogradu sabirnog logora i docepati se slobode>

Ideja granicnog kampa prisutna je u Evropi od 1990., u tekstovima i slikama, diskusijama i akcijama. S pojacanim harmoniziranjem politike azila i prelaska granice, kao i s masivnom represijom protiv migrantica i migranata odnosno izbjeglica, koje je u Austriji naposljetku dokumentirano smrću Marcusa Omofume <no-racism.net/racismkills>, postala je ocigledna nuznost jednog sveevropskog antirasistickog umrezenja. Tako je, takodjer iz zelje za sto sirom raspravom, kao i potrebe da se prosiri vlastiti ugao gledanja odnosno da se drske ideje otpora podijele s drugima, 1999., u okviru protesta protiv sastanka na vrhu Evropske zajednice u Tampereu, posvecenom problemu migracije, nastalo evropska noborder-mreza.

Akcije su se umnozile i ideje rasirile. Tako je proslg ljeta doslo do lanca granicnih kampova <noborder.org/camps/01>, kojije zapceo u juznospanjolskoj Tarifi (Spanjolska-Afrika) i nastavio se preko Krykni (Poljska/Ukrajina), Lendave (Slovenija) i interne granice na frankfurtskom aerodromu (Njemacka) sve do Borderhacka u Tijuani (Meksiko) i akcija protiv logora za izbjeglice u Woomeri (Australija). Stalno prelazeci granice noborderTOUR je na svom putu koji je trajao sest tjedana <no-racism.net/nobordertour> povezao granicne kampove s drugim mjestim otpora ukljucujuci Genovu i Salzburg. Veze su uspostavljene i u virtualnom prostoru: "Borderstream" <noborder.org/stream> je 7. jula vizualizirao tri granicna kampa koji su istodono odrzani kao zajednicka intervencija i omogucio uvid u slike i raspolozenja s drugih akcija te godine. Strasbourg 2002., je prvi dogadjaj koji je citava noborder-mreza organizirala kao zajednicku akciju s antirasistickim socijalnim pokretima, grupama i pojedincima iz 15 razlicitih zemalja.

< jos u vrijeme kampa u Tarifi (juzna Spanjolska) uz obalu je pristao jedan brod na kojem su se prikriili migrantice i migranti kako bi umakli spanjolskim pogranicnim organima. Zahvaljujuci samom kampu, velikom broju prisutnih ljudi i jednoj lokalnoj organizaciji koja se otvoreno zalaze za podrsku ljudima bez dokumenata

upjelo je migranticama i migrantima koji su nadolazili pružiti pomoć u njihovu putovanju u unutrašnjost zemlje, odnosno pri zaobilazanju policijskih kontrola. >

"SIS is a d.sec*.

Every d.sec is a target.

We will destroy each d.sec."

Naslov (d.sec - database systems to enforce control) označuje problem s kojim se Teccies, Migrants, Hackers, Activists, Artists i drugi moraju intenzivno pozabaviti. Oni će stodobno razviti i intervencijske forme koje će biti u stanju suprotstaviti se d.sec-ima i database sistemima. Kao tematska poveznica d.sec predstavlja za vrijeme granicnog kampa jedan okvir u kojem se razotkrivaju mogućnosti izmjenicnog umrežavanja i u kojem se one mogu pretvoriti u kreativne i uzitkom ispunjene akcije. <dsec.info>

Cyberfeminism, ponovno ovladavanje tijelom, novi identiteti u umreženom svijetu i proširenje slobodne komunikacije, bit će jednako bitne teme kao što je i praktična izmjena know how-a, kritičko razračunavanje sa socijalnim značenjem slobodnog softwarea i kritičko propitivanje vlastitog načina upotrebe tehnologije: websites, e-mail, IT: what for?

< u maju 2002., za vrijeme demonstracije protiv jednog deportacijskog zatvora u Švicarskoj uspjelo nam je osloboditi jednog zatvorenika. Za pomoć pile prerezane su željezne rešetke i čovjek se kroz prozor ćelije docepao slobode.>

dsec/ptc // zone.noborder.org

U središtu Strasbourga Volx theaterKarawana će podići jedan noborderZONE/Medialounge <zone.noborder.org>. LiveVideo i radiostreams, aktualne vijesti na više različitih jezika preko interneta donositi će informacije o Strasbourgu, SIS-u i akcijama u i oko kampa. U bliskoj suradnji sa slobodnim radio stanicama u Evropi i ptc-TV-om. Lounge je otvoren za posjetitelje, za turiste i aktiviste. Održavat će se workshopovi i kazališne predstave o ljudima koji prelaze granice odnosno rade na elektronskim i fizičkim linijama razdvajanja. VolxTheaterKarawane će kroz različite aktivnosti artikulirati svoj otpor prema instrumentima kontrole i represije, kao i evropskim institucijama odnosno njihovim interesima.

hack the street be pink and silver on the net

Kada se je u ljeto 2000., u malom švicarskom gradiću Davosu sastao WEF (World Economic Forum, Svjetski ekonomski forum), hackeri su provalili u centralni kompjutor organizacije za pripremu sastanka. Ukrali su podatke o vodećim privrednim ekspertima i sefovima država i objavili ih na internetu. U jednoj izjavi za javnost protestirali su svojom akcijom protiv stalno rastuće kontrole na granicama i ograničenju slobode putovanja. Uspostavili su neposrednu vezu između korištenja osobnih podataka, kontrolnih mehanizama i čisto ekonomske globalizacije koja istodobno sili na sve veće ograničavanje u kretanju ljudi, tijela, slobodnih informacija i komunikacija.

U augustu 2001., jedan je kolumnista u Frankfurter Allgemeine Zeitungu napisao da pravi "prijatelji globalizacije" upravo opsjedaju Frankfurtski aerodrom. Novinar je u Georgu Bushu vidio jednog od najistaknutijih neprijatelja globalnog umrežavanja. Još za protestnih akcija u Seattleu mnogi sudionici jasno su se opredijelili protiv globalizacije. Nesporazumi, neodvojivi od takvog pristupa problemu, kao i sposobnost retorizacije njihovih sadržaja vodili su neposredno do bitnog proširenja diskursa. Teme kao što su migracija, porast rasizma i jedan novi, tek nedavno raspiřeni antisemitizam, postali su središnji tematski sadržaji sporova

oko pojma globalizacije. U Genovi, u vrijeme protesta protiv G8, demonstriralo je 70000 ljudi oko teme migracije. Oni su uspostavili izravnu vezu između sveprisutnog izrabljivanja, misljenja koje slijedi logiku tržišta i neprestanog ograničavanja slobode kretanja i putovanja. Kao što je bio slučaj u vrijeme protesta u Genovi, u Strasbourgu će također vlastiti mediji, koji proizvode neku vrstu protujavnosti, predstavljati bitni sastojak otpora protiv kapitalizma i aparata represije.

Tehnologija može kao u slučaju Boarderstreama u Genovi i Bruxellesu, internet kampanji kao što je deportation-alliance <www.deportation-alliance.com>, online demonstracije protiv Lufthanse ili oslobađanja podataka u Davosu, poslužiti kao platforma odnosno glasnogovornička pozicija u svrhu političke artikulacije. Istodobno, kao u slučaju SIS-a, tehnologija može biti korištena u svrhu totalne kontrole i nadgledanja ljudi. Je li tu riječ o proturječju? Koji je efekt transformacije komunikacije u druge, virtualne prostore? Jesu li internet i cyborg kraj socijalnoga ili početak jednog novog društva <volxbad deklaration - www.make-world.org> -ili možda samo kratak moment u jednom historijskom razvitku koji će već sutra biti potpuno prevladan?

d.sec će u Strasburu iskusiti te mogućnosti. Hack the System!, kao prazna fraza, kao risky game, kao intervencija u javnim i virtualnim prostorima, kao workshop, diskurzivna praksa ili teatralna inscenacija. The caravan goes on ...